

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

VOOR DE LAATSTE KEER : MOSSELEN

Volkse tragikomedie in vijf bedrijven

door

Leon Pensaert

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2012

Nr.3128

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ACHT tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk **VOOR DE LAATSTE KEER: MOSSELEN** op te voeren moet de naam van auteur **LEON PENSAERT** vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2012/220/033

ISBN 978-90-385-12006

© 2012 Toneelfonds J. Janssens/Leon Pensaert

www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden veeleevuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

(3 à 4 dames – 5 à 10 heren)

MARTHA WYKMANS, echtgenote van Marcel Tielemans

MARCEL TIELEMANS, echtgenoot van Martha Wykmans

DINA WYKMANS, echtgenote van Filemon Verheyen

FIL(EMON) VERHEYEN, echtgenoot van Dina Wykmans

NEGERTJE (op de winkeltoog)

ROGERKE, echtgenoot van Bertha, klant bij Martha

BERTHA, echtgenote van Rogerke, klant bij Martha

RENE, postbode

FRANS MARTENS, huisbaas

MAFUTU, boy van Dina

VAN LAKEN

PATER RENAAT

VADER VAN MARCEL

MOEDER VAN MARCEL

Bepaalde personages kunnen door één acteur vertolkt worden:

Rogerke – Vader van Marcel

Bertha – Moeder van Marcel

René – Frans Martens

Mafutu – Van Laken – Pater Renaat

INFO

WILSSENS, Marie-Anne: Bij leven en welzijn. Een eeuw dagelijks leven in België. - Tielt, 1999.

LUCAS, Catherine: Wandelen naar Kongo. Langs koloniaal erfgoed in Brussel en België. - Berchem, 2006.

RAYMAEKERS, Jan: Congo. De schoonste tijd van mijn leven. Getuigenissen van oud-kolonialen in woord en beeld. - Leuven, 2009.

VERLINDEN, Peter: Weg uit Congo. Het drama van de kolonialen. - Leuven, 2002.

VERLINDEN, Peter: Achterblijven in Congo. Een drama voor de Congolezen. - Leuven, 2008.

EERSTE BEDRIJF

(winkeltje met toog waarop een missienegertje (acteur) zit, winkelrekken met producten uit de jaren vijftig van vorige eeuw –daarnaast woonkamer jaren vijftig: tafel, vier stoelen, vier fauteuils, bijzettafeltje)

1ste scène

(Martha, armen gekruist, staat in winkel en kijkt in de coulissen – aan tafel in woonkamer zit Marcel een pronostiek in te vullen)

MARTHA : Je kan niet raden, wat ik zie... Marcel! Marcel!

MARCEL : Ja ja... brandt het?

MARTHA : Jij en je pronostiek! Rogerke en Bertha...

MARCEL : En dan!

MARTHA : In een auto!

MARCEL : *(staat op en loopt naar Martha)* Sinds wanneer?

MARTHA : Van vanmorgen, denk ik. Gisteren is ze nog op de winkel geweest.

MARCEL : Wat een chromé!

MARTHA : En een open dak!

MARCEL : Een décapotable!

MARTHA : Rogerke moet goed verdienen.

MARCEL : General Motors.

MARTHA : Ze stoppen. *(roept)* Proficiat met de auto. Waar rijd je naartoe, Bertha?

BERTHA : *(Vanuit de coulissen)* Naar Overmere-Donk.

MARTHA : Ik zou in je plaats willen zijn. Allez... 't amusement!

BERTHA : Daag!

MARCEL : Een auto... blijft een droom.

(Terug naar woonkamer)

MARTHA : Iedere dag , behalve zondags , om half vijf naar de vroegmarkt.

MARCEL : Nog drie invullen. Volgende week misschien... een auto.

MARTHA : Twee fietszakken en een bagagedrager vol verse groenten en fruit.

MARCEL : Racing Daring - Berchem Sport: Berchem wint. Tilleur-Gantoise: gelijkspel

MARTHA : Luister je?

MARCEL : Ssst. Nog één: Malinois-Beerschot. Dat is voor de ratten. Daar zit een Dauphine in.

MARTHA : De laatste tijd blijf ik zitten met verlebberde groenten.

MARCEL : Renault dauphine!

MARTHA : Luister dan toch!

MARCEL : Mijn adres nog...

MARTHA : In godsnaam, Marcel!

MARCEL : Misschien rijden we in een karretje... zonder wielen.

MARTHA : De winkel draait niet zo goed meer.

MARCEL : Voilà!

MARTHA : Marcel, de klanten blijven weg.

MARCEL : Wat zeg je nu?

MARTHA : Ben jij doof?

MARCEL : Waarom heb je dat niet eerder gezegd?

MARTHA : Wat denkt een mens? 't Zal wel beteren.

MARCEL : We gaan dat straks eens samen bekijken.

MARTHA : Waarom nu niet?

MARCEL : Eerst mijn Prior inleveren, en dan nog naar het duivenlokaal.

MARTHA : Blijf niet plakken.

MARCEL : Voor half zeven moeten alle beestjes ingekorfd zijn.

2de scène

NEGERTJE : De pronostiek en zijn duiven.

MARTHA : Hij mag iets hebben.

NEGERTJE : Marcel is een lieve man.

MARTHA : Ik verdien het zout niet meer op mijn aardappelen.

NEGERTJE : En ik... ik moet minder knikken.

MARTHA : Als de pater binnenkort in je buideltje komt graaien.

NEGERTJE : Gaat hij niet veel meenemen of... jij moet me serieus doen knikken.

MARTHA : Waar moet ik de centen halen?

3de scène

(Bertha in de winkel – Martha snijdt kaas)

MARTHA : Hoe was het in Overmere, Bertha?

BERTHA : Plezant. Geroeid, en dan op een terras in de zon... een dame blanche.

MARTHA : Was het een half pond kaas?

BERTHA : Ja.

MARTHA : Oei! Al 300 gram. 'k Ben er vandaag met mijn gedachten niet bij.

BERTHA : Rogerke zou niks anders dan kaas eten. Dus...

MARTHA : Nog iets?

BERTHA : Ja, niet veel meer.

MARTHA : Bertha, ik wil het al een hele tijd vragen.

BERTHA : Ik kan het zo raden : een ritje in onze auto.

MARTHA : Nee.

BERTHA : Laat horen.

MARTHA : Waarom zie ik je niet zo vaak meer in de winkel?

BERTHA : Rogerke en ik rijden naar de nieuwe supermarkt.

MARTHA : Nu je een auto hebt.

BERTHA : Inkopen voor een hele week. Je vindt er alles en... veel goedkoper.

MARTHA : Geen verse selder en prei nodig? Recht van de vroegmarkt.

BERTHA : Martha, de moderne tijd. Royco: soep in pakjes. In een wip klaar.

MARTHA : Verse groenten, dat is toch...

BERTHA : Er is nog iets anders in 't leven dan uren in de keuken te staan.

MARTHA : Als je wilt, kan ik ervoor zorgen.

BERTHA : Voor alle soorten en smaken zoals in de supermarkt? Tomaten, erwten, kervel, champignons...

MARTHA : Dat moet ik bekijken.

BERTHA : Je moet mee, Martha. Verkoop jij nog altijd haring per stuk?

MARTHA : Ik heb daar een klant voor.

BERTHA : En wat met de haringen die in 't zuur blijven drijven?

MARTHA : Ze houden het niet vol. Die springen eruit.

BERTHA : Nog een fles Inzamelk. Voor ons Rogerke zijn koffie.

MARTHA : Mijn laatste.

BERTHA : Goed verkocht.

MARTHA : Niet iedereen gaat naar de supermarkt.

BERTHA : Mag ik zaterdag komen betalen?

MARTHA : Voor een goede klant is niks te veel.

4de scène

NEGERTJE : In de supermarkt gaat dat niet.

MARTHA : Je hebt niet moeten knikken, negertje?

NEGERTJE : Van Bertha? Nee. De auto.

MARTHA : Mijn Fyffes bananen beginnen je kleur te krijgen.

NEGERTJE : Vroeger vlogen ze buiten.

MARTHA : Mijn deur blijft meer dicht.

NEGERTJE : Dan hebben de bananen minder kans.

MARTHA : Doe me niet lachen. Weet je wat ik ga doen?

NEGERTJE : 'k Zou het niet weten.

MARTHA : Je gelukkig maken... met een mijnwerkertje.

NEGERTJE : De pater zal lachen.

MARTHA : Vijftig centimes.

NEGERTJE : Dat weegt niet veel.

MARTHA : Weet ik.

NEGERTJE : 'k Zal langer proberen te knikken.

5de scène

(Marcel komt binnen en hoort Martha zingen)

MARCEL : Juliette Gréco, of...

MARTHA : Een of andere Vlaamse nachtegaal. Hoe was het op het werk, schat?

MARCEL : Weinig facturen.

MARTHA : Een houtzagerij!

MARCEL : Er wordt minder getimmerd. En hoe is het hier?

MARTHA : Wat denk je?

MARCEL : Ik heb de oorzaak hier in mijn hand. *(Toont reclameblad supermarkt)*

Gekregen van een sandwichman, in het centrum.

MARTHA : Laat zien... Nee... daar kan ik niet tegenop.

MARCEL : Ik ga mijn duiven verzorgen

MARTHA : Doe dat.

6de scène

NEGERTJE : Zijn duiven...

MARTHA : Zijn hobby.

NEGERTJE : En de houtzagerij?

MARTHA : Ook gehoord.

NEGERTJE : Hij begon meteen over iets anders.

MARTHA : Wie zou niet hetzelfde doen?

NEGERTJE : Is zijn duiventil nog altijd zo goed verzorgd?

MARTHA : Van de plankenvloer kun je eten.

7de scène

MARCEL : Ik heb de oplossing.

MARTHA : Waarvoor?

(Rogerke op)

Dag, Rogerke.

ROGERKE : Martha, Marcel.

MARCEL : Rogerke, proficiat. Welk merk?

ROGERKE : Opel. Opel capitain. General Motors.

MARCEL : Kwaliteit.

ROGERKE : 'k Zie ze iedere dag van de band rollen.

MARTHA : En direct betaald?

ROGERKE : Daar moet je niet aan twijfelen.

MARTHA : En, Rogerke, wat mag het zijn?

ROGERKE : Een pakje Tigra en twee eieren.

MARCEL : Van onze Mechelse koekoek. Uit onze tuin.

MARTHA : Verser kan niet.

ROGERKE : Ik had nog iets nodig, maar vergeten.

MARTHA : De leeftijd, zeker?

ROGERKE : In de supermarkt loop je rond, en dan kom je zoveel producten tegen.

MARCEL : Zo groot is het hier niet.

MARTHA : Dat is het?

ROGERKE : Ja. Schrijf het maar op, Martha. Krijg ik geen zegeltjes?

MARTHA : Nee, alleen op Fortproducten.

ROGERKE : Ik moest het van ons Bertha vragen.

MARTHA : Alle baten helpen.

ROGERKE : Vanavond gaan we naar de Dikke Mee, aan het Nachtegalenpark. Je moet eens meegaan.

MARTHA : 't Zal wel eens pas geven.

ROGERKE : Tot één van de dagen. *(af)*

MARCEL : Ik ga ze nog eens tellen.

MARTHA : Wat?

8ste scène

NEGERTJE : Marcel spreekt in raadsels.

MARTHA : Ik kan niet volgen.

NEGERTJE : Wanneer heb jij nog eens gedanst?

MARTHA : Lang geleden. En de hele avond met één coca cola doorgebracht.

NEGERTJE : Uitgaan kost geld.

MARTHA : Ik heb toen ook nog een reep chocola genomen.

NEGERTJE : En wat kost zo'n reep?

MARTHA : Duurder dan bij mij.

NEGERTJE : Als je wilt uitgaan!

TWEEDE BEDRIJF**1ste scène**

MARCEL : Onze toekomst ziet er rooskleurig uit, schat.

MARTHA : Zeker niet bij Voeding Mart.

MARCEL : Toch wel! Ik heb mijn duiven geteld.

MARTHA : Waar is dat goed voor?

MARCEL : Voeding Mart wordt een kleine supermarkt.

MARTHA : Een mirakel!

MARCEL : Mijn oude duiven.

MARTHA : Ik zie het verband niet.

MARCEL : Er moet geld in het laatje komen. Dus: reclame maken. Nu winkelen bij Voeding Mart. Bij aankoop voor ten minste 100 frank: gratis een lekker duifje!

MARTHA : Maar, Marcel, jij bent ... hoe moet ik het zeggen?... een genie.

MARCEL : Weet ik. Ik loop er niet te koop mee.

MARTHA : Kijk eens naar hem (negertje) hij lacht zelfs.

MARCEL : Het bord zal vlug klaar zijn, en dat zet ik voor de deur.

2de scène

MARTHA : Zo vroeg thuis?

MARCEL : Kunnen we wat meer tijd aan mekaar besteden.

MARTHA : Oh! Maar overwerken de laatste tijd...

MARCEL : Ik heb het toch al gezegd: er wordt geen hout gekocht.

MARTHA : Als je maar niet wordt...

MARCEL : Zo'n vaart zal het wel niet lopen.

MARTHA : Jouw idee is fantastisch! Ik heb vandaag al gouden zaken gedaan.

MARCEL : Zie je wel.

MARTHA : Zeven duiven.

MARCEL : Reclame is het wondermiddel.

MARTHA : Heb je nog gepensioneerde duiven?

3de scène

BERTHA : Dag, Martha.

MARTHA : En, goed gedanst in de open lucht?

BERTHA : Ik heb niet op mijn stoel gezeten. Waarvoor ik hier ben?

MARTHA : Toch geen klachten, mag ik hopen.

BERTHA : De duif was niet gaar te krijgen.

MARCEL : Zo oud was dat duifje niet.

BERTHA : Ik denk dat het beestje kon lezen en schrijven.

MARCEL : 't Was de beste duivin van mijn kot.

BERTHA : Maar niet in mijn pot.

MARTHA : En wat zal het zijn?

BERTHA : Voorlopig niks. Ik heb nog van alles genoeg. Dag, he!

MARCEL : Ik ga er nog de kop omwringen.

MARTHA : Als we maar niet in affronten vallen!

4de scène

(Marcel loopt over het podium met een papier waarop hij tekent)

MARTHA : Je doet zo druk.

MARCEL : Want er zijn veranderingen op til.

MARTHA : Dankzij zijn duiventil. Goed, he!

MARCEL : Wij zijn het potje en het dekseltje.

MARTHA : Soms sta ik versted van mezelf.

MARCEL : Hier komt een koeltoog in glas en met licht. En de winkel moet groter.

MARTHA : Dan kunnen we meer aanbieden.

MARCEL : Dat zal de Unic nogal voelen. *(tekent ondertussen.)*

MARTHA : Wat vindt de klant bij Voeding Mart?

MARCEL : Filet américain, paté, vleessla, wit en zwart...

MARTHA : Jij kunt ook rijmen.

MARCEL : Ze zullen hier staan aanschuiven...

MARTHA : Tot op het trottoir!

MARCEL : En verder.

5de scène

NEGERTJE : Als ze mij maar niet vergeten!

MARTHA : Ik denk van niet.

NEGERTJE : Meegaan met de tijd.

MARTHA : 't Zal moeten.

NEGERTJE : Is er dan nog wel een plaats voor mij?

MARTHA : Tegen jou kan ik dingen zeggen...

NEGERTJE : Die je nergens anders kwijt kunt.

6de scène

MARCEL : Het kan niet dat iemand de winkel binnenkomt en in onze woonkamer kijkt.

MARTHA : Eigenlijk leven we op de straat.

MARCEL : Hier komt een muur.

MARTHA : Waar moeten de meubels staan als de woonkamer kleiner wordt?

MARCEL : Uitbouwen.

MARTHA : Een grotere ruimte...

MARCEL : Woonkamer en keuken samen.

MARTHA : Dus: één geheel.

MARCEL : Modern. Geen koterijen achter elkaar.

MARTHA : Mijn ventje is echt met zijn tijd mee.

MARCEL : Was ik volgens jou geen ge...?

MARTHA : En wie gaat die verbouwing betalen?

MARCEL : De huisbaas en wij.

MARTHA : Jij gelooft nog in Sinterklaas!

MARCEL : Het huis, zijn huis vermeerderd in waarde, en wij varen er wel bij.

MARTHA : En de huur wordt verhoogd.

(Frans Martens, de huisbaas, komt binnen en hoort wat Martha zegt.)

7de scène

FRANS : Ik denk van niet.

MARTHA : Dat is meer dan goed nieuws, meneer Martens.

MARCEL : Jij komt als geroepen, Frans.

FRANS : Nog niet vaak horen zeggen.

MARCEL : Martha en ik denken aan verbouwing.

FRANS : Oh!

MARCEL : In het centrum is er nu een supermarkt gekomen.

FRANS : Ja. De Unic. Wat je daar allemaal vindt!

MARTHA : En dat heb ik niet.

MARCEL : Als we willen concurreren, moeten we vergroten.

FRANS : Dat is zo klaar als pompwater.

MARCEL : We hadden dus gedacht...

FRANS : Voor je verdergaat...

MARCEL : Wacht. Als de winkel vergroot, stijgt je eigendom in waarde.

FRANS : Een waarheid als een koe, maar...

MARTHA : We verdelen de kosten van de verbouwing.

FRANS : Ik doe niet mee.

MARCEL : Wat houdt u tegen?

FRANS : De gemeente gaat deze kant van de straat onteigenen voor een winkelcentrum.

MARTHA : Dat is het eerste wat ik ervan hoor.

MARCEL : En wanneer?

FRANS : Morgen... nog niet. Hoewel, met de gemeente weet je nooit.

MARTHA : Wat zal het zijn?

FRANS : Eén pekelharing en vijf repen Jacques. Verschillende smaken. Ik heb al zeventig omslagen. En voor vijftenzeventig heb ik een doos pralines.

MARTHA : Het is zo dat je rijk wordt, hé Frans!

8ste scène

MARCEL : Een streep door onze rekening.

MARTHA : Luchtkastelen.

MARCEL : Neen! Actie. Geen woorden...

MARTHA : Maar daden. Je bent gek, Marcel.

MARCEL : Nog niet. Een eigendom kost meer dan een verbouwing. Samen denken.

MARTHA : Hoe meer chocolade we eten, hoe meer zilverpapier we hebben.

NEGERTJE : Daar weet ik alles van.

MARCEL : Dan moeten we naar Congo om dat in te wisselen.

MARTHA : Wie betaalt de reis?

MARCEL : Een bankoverval.

MARTHA : Bonnie en Clyde. We hebben wel geen auto.

MARCEL : Die vragen we aan Bertha en Rogerke.

MARTHA : Ze lenen hem direct.

MARCEL : Ik heb het: mijn prijsduiven! Mijn oude rakkers hebben even de winkel doen draaien.

MARTHA : Opnieuw een duif bij de aankoop van...

MARCEL : Nee. Ik stop ermee.

MARTHA : Wie geeft nu op?

MARCEL : Ik verkoop al mijn duiven.

MARTHA : En met dat geld... een eigendom?

9de scène

MARTHA : Hoe zal het vandaag zijn?

NEGERTJE : Je kent het antwoord.

MARTHA : Mag ik eens in je buideltje?

NEGERTJE : Veel zit er niet in. Jij wilt toch niet...

MARTHA : Ik ken de tien geboden.

NEGERTJE : Vlucht het stelen en bedriegen. De pater zou er niet om lachen.

MARTHA : Gewoon curieus.

NEGERTJE : Als er geen klanten over de vloer komen...

MARTHA : Konden we maar betalen met zilverpapier!

NEGERTJE : Dan was het probleem opgelost.

MARTHA : Ik at dag en nacht Victoria, Martougin, Meurisse...

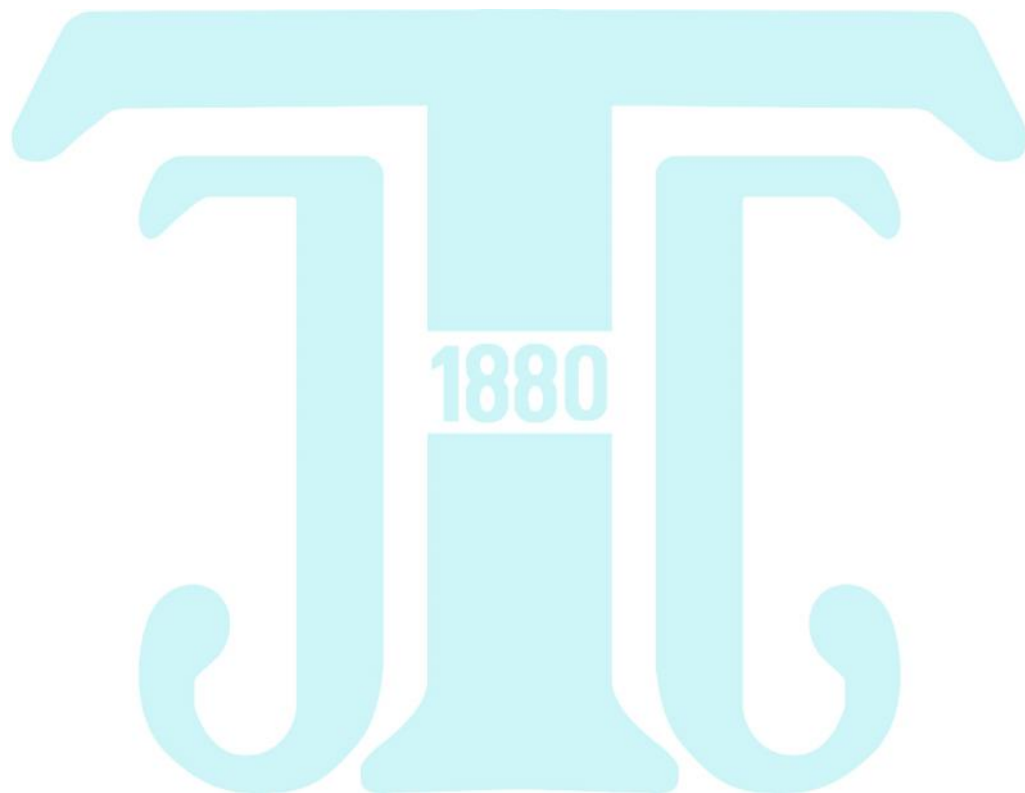
NEGERTJE : Met de groene omslag... dat is met hazelnoten.

MARTHA : Jij weet wat lekker is.

NEGERTJE : Hazelnoten groeien hier, maar chocola komt van bij ons.

MARTHA : Congo, dat moet een paradijs zijn.

NEGERTJE : Weet je wat? Kom eens langs.

DERDE BEDRIJF**1ste scène**

(Postbode René Willems komt binnen)

MARTHA : Dag, René. Iets bij voor mij?

RENE : Monsieur et madame Tielemans-Wyckmans

MARTHA : En nog wel in 't Frans!

RENE : Kijk eens. Envelop air mail

MARTHA : Congo!

RENE : *(Kijkt naar afzender)* Monsieur et madame Verheyen-Wyckmans. Dat is...

MARTHA : Mijn zuster Dina en haar man Fil. Natuurlijk! Hun tweede term is voorbij.

RENE : Dan komen ze terug... voorgoed.

MARCEL : Nee nee, op vakantie bij ons.

MARTHA : Ja ja.

RENE : Je bent niet zo enthousiast.

MARTHA : De winkel... 't gaat niet goed.

RENE : Nu je het zegt. Gewoonlijk was dat van: 'Goedemorgen, facteur. Dag, Stans, Dag Jef...'

MARTHA : En weet jij hoe het komt?

RENE : 't Is erg dat ik het moet zeggen: de Unic.

MARTHA : Daar kan ik niet tegen concurreren. Ik verkoop per dag één pakje koffie.

RENE : En in de Unic is de koffie goedkoper.

MARTHA : Zo simpel is dat.

RENE : Om over iets anders te beginnen. Ik heb de laatste duif van Marcel gekocht.

MARCEL : Je zult er geen spijt van hebben.

RENE : Ik moet alleen nog leren: een duivinnetje tegen mijn buik te drukken.

MARTHA : Dat kan hij.

RENE : Mag ik dat bij jou eens proberen?

MARCEL : Ik ben niet jaloers.

RENE : Een mens mag al eens lachen, hé! Daaag!

2de scène

(Martha opent de envelop, Dina leest de brief)

STEM DINA : Dag, lieve zuster en schoonbroer.

MARTHA : Ik heb altijd goed met ons Dina overweg gekund.

STEM DINA : Onze tweede term zit erop. Ons verlof in het vaderland staat voor de deur.

MARTHA : Ik ben zo blij dat ik je hoor.

STEM DINA : We hebben veel te vertellen. 't Is ook drie jaar geleden.

MARTHA : De tijd staat niet stil.

STEM DINA : In Congo is het leven plezant. Hoewel! Af en toe wat wringerij van de negers.

MARTHA : Zeg, negertje, waarom beginnen jullie lastig te doen?

NEGERTJE : Ik weet het niet. De ene dag is de andere niet.

STEM DINA : En hoe is het daar? Iedereen pront en gezond?

MARTHA : Met ons gaat het goed. Maar Marcel zijn moeder...

STEM DINA : Zoals altijd, zeker. Op 18 mei landen we in Melsbroek. Vandaar rijden we met een taxi...

MARTHA : Jij moet geld hebben, Dina... een taxi!

STEM DINA : Naar het station van Schaarbeek. En dan met de trein naar de middenstatie. Je komt ons toch afhalen?

MARTHA : Met toeters en bellen.

STEM DINA : Ik ga nu stoppen want de boy cuisinier maakt me nog zot.

MARTHA : Wat is dat?

STEM DINA : Doe aan iedereen de groeten van ons, de twee kolonialen in de familie. Tot dan! Dina en Fil.

MARTHA : 't Zal niet mankeren. Jullie zijn welkom.

3de scène

